

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

XXXIX. Beneficia vacantia aliter quàm per Extravagantem, ad regimen, an sint Precistis affecta?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62387)

beneficio acquirendo, cuius obtinendi jus, vel spem proximam quis habebat, *Alex. Moncrad. cap. 6. nu. 49. cui adde Guimer. ad pragm. sanctio. tit. pacif. possess. verbo, in glossa verbo impedimenti*, ubi dicit, quod contra pupillum ipso iure non currit temporis præscriptio, secus si sit major 14. annis, quia tunc currit ipso iure; sed restituendus est, cum sit læsus, & certet de damno vitardo, quo casu sit restitutio, etiam re non integra, & adversus tertium, *L. in causis, §. interdum ff. de minor.* Quod notandum est.

G DVXERINT ACCEPTANDA) De hac clausula dixi supra in *glos. verbi, Intra mensem.* Porro adverte, acceptationem nihil aliud esse, quam declarationem voluntatis, que à quocumque etiam laico fieri potest, dummodo speciale mandatum habeat, ut dicto loco ostendimus, & probat *Covar. lib. 3. var. resol. cap. 16. Gonzalez ad Reg. VIII. Cancell. glos. 38. num. 24. & seq.* sed ista acceptatio tendit ad executionem gratiæ, *Geminia in cap. susceptum. 2. de Rescript. in 6. Ruzaus tract. Regal. quest. 1. nu. 18.* Sed utrum opus sit insinuatione gratiæ Precum ante mensem; ita videtur: nam alias Ordinarij manus non essent ligatæ, possentque conferre, occurrente vacatione. Et non sufficit si fiat insinuatio per æquipollens, *Germon tract. de Indult. Card. in inscript. num. 37.* Quæritur porro an sufficiat, si, Ordinario absente, fiat Vicario; ita videtur, adeo ut si postea Ordinarius conferat alteri, non valebit, licet dicat se ignorare insinuationem factam Vicario, *Rota decis. 43. nota ultimum, in antiq. Rebuff. de nominat. quest. 14. num. 60.* Quid si Vicarius non sit in Diocesi? valebit nihilominus insinuatio, quia quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, possunt etiam extra territorium exerceri, *L. 2. ff. de off. Procons.* Denique adverte, si Preces dirigantur Capitulo, illas insinuandas in Capitulo, Canonicis capitulariter congregatis, ut notat *Rebuff. d. quest. 14. num. 74.*

H ALIAS QVAM PER CONSTITVTIONEM AD REGIMEN) Dicitio *Alias* multis modis accipitur, sed in subiecta materia interpretatur pro aliter, seu alio modo, vel alio casu, ut *L. 2. §. mulier. ff. de testa.* videlicet quod Indultum nostrum Reservat omnia beneficia, eaque Precistis afficit quocumque modo vacatura, aliter seu alio casu, vel modo, quam per extravagantem ad Regimen, *Gonzalez ad Reg. VIII. Cancell. glos. 1. in fi.* Itaque adverte, quod hic excipiuntur tantum reservationes, de quibus in extravag. ad regimen, de præbend. per quam reservantur beneficia Capellanorum Papæ, & aliorum Officialium Rom. Curie, eorumque qui decedunt in Rom. Curia, vel locis à dicta Curia non ultra duas Diastas distantibus, & eorum beneficia quæ vacant per affectionem aliorum, Aliæ porro reservationes Precistis obnoxie erunt; nam qui unum excipit, aliud videtur concedere, *cap. Nonne, de Præsumptio.* Et exceptio aliquorum casuum firmat Regulam in contrarium

K

quoad

Acceptatio quid.

Insinuatio Precum ante mensem an sit opus & quid si fiat Vicario absente Ordinario: An extra diocesium facta sufficiat.

Dicitio Alias quid impartet?

quoad casus non exceptos. *Auth. de non alien. §. ut autem, col. 1. Dec. in l. 1. num. 21. & 27. ff. de Reg. Jur. Alexand. cons. 35. num. 10. lib. 4. & cons. 143. num. 2. vol. 7. Covar. lib. 2. var. cap. 5. num. 6. Fely. cap. quoniam frequenter, nu. 1. & seqq. ut lite non contest.* Et si voluisset Papa Preces Imperiales non asficere alias reservationes, utique declarasset, & sibi retinisset, sicut unam sibi retinuit, *cap. ad audientiam, de decim. Rebuff. tract. de Regia, ad prelat. Nominat. faciend. in Rub. §. 1. verbo, vacantibus.* Porro quod sint reservationum species, distinctè ostendi ad Reg. i. Cancell. *Apost. post num. 23.* & quemadmodum beneficia reservata aliàs, quam per constitutionem ad Regimen sunt affecta Precistis, ita etiam Regalitis in Gallia, ut notat Ruzzus *tract. Regaliorum. 7. privileg.* Plura hac de re vide quæ supra scripsi *sec. 11. verbo super singulis beneficijs.*

i VACAVERTINT) Quod modis dicatur beneficium vacare, consule *Rebuff. tract. de Regia nominat. ad prelat. §. monasterijs, verbo, vacantibus;* ubi enumerat unum & triginta modos vacationum, de quibus etiam ago ad Reg. Cancell. Cæterum adverte quòd in hac vacatione, de qua hic non intelligitur ea, quæ fit ex causa resignationis: Privilegium enim loquès de beneficijs vacantibus, non habet locum in his, quæ vacant per resignationem in favorem, *Flam. Paris. de Resignat. benef. lib. 10. quest. 7. num. 18 & 23.* Sic Reg. VIII. Cancell. quæ concedit Episcopis residentibus collationem alternativam, excipit beneficia vacantia ex causa resignationis sive illa sit pura, sive conditionalis, ne reservatio quam ibi facit minus onerosa Ordinarijs videatur, quæ ratio etiam militat in dispositione nostri Indulti, *Gonzalez ad Reg. VIII Cancell. glo. 14. num. 80.*

Beneficia vacantia ex causa resignationis non cadunt sub Precistis.

Precista non impediunt uti Precibus ob alia beneficia qua possidet. Beneficia difformia que.

k ET PERSONE NOMINATÆ) Ecce Papa extendit gratiam suam, etiam si Precista habeat illa beneficia, in eadem Ecclesia, dummodo tamen talia sint, quæ sine dispensatione Apostolica in simul obtineri possunt, ut statim subjicitur. Ast, quæ sunt illa; nimirum difformia, ut sunt Dignitas, & Canonicatus; beneficium curatum & simplex; Canonicatus & Capellania, beneficium curatum seu simplex cum Capellania: hæc enim de jure sunt compatiblea, nisi alias ratione residentia, seu servitij sint sibi repugnantia. *Abb. cons. 96. dub. 2. part. 2. Domin. in cap. cum in Ecclesia, de præbend. in 6. num. 7. Navar. cons. 21. de præbend. & cons. 24. d. tit. num. 4. & 6.* ubi docet quod de jure communi duo beneficia difformia ejuldem Ecclesie sibi alioqui non repugnantia, propter onera utrique eodem tempore incumbentia, nunquam sunt incompatiblea etiam quoad retentionem, quia non facit ea incompatiblea necessitas residendi: Nam cum consistant in eadem Ecclesia, potest quis in utroque residere, ut in dignitate & canonicatu &c. *Lesius de sustit. & jure lib. 2. cap. 34. num. 144. Garcias de benef. part. 11. cap. 5. §. 2. num. 255.*

PRIVILEGIUM
REGULARIUM
ET
COMMENDARUM
IN REGULAS
CANCELLARIUM
APOSTOLICUM
PRECES PRIMARIÆ
C III
8

num. 235 *Mohed. decis. 15. de prebend.* Licet postea Garcias nū. 243. aliter de Congregationem resolvisse scribat, quem etiam vide num. 259. ubi quærit, quæ beneficia dicantur esse sub eodem tecto, & resolvit, quod beneficium situm in Capella, claustris, cæmeterio seu ambitu contiguo Ecclesiæ, censetur esse in eadem Ecclesiæ: si verò non essent Ecclesiæ contiguæ, sed extra septa illius, beneficium ibi situm non censetur esse in Ecclesiæ principali, *sicut decis. Rota 6. de concess. prebend. in No.* ubi continetur quod habens gratiam in certa Ecclesiæ potest acceptare beneficium vacans in cæmeterio, ambitu, vel capellis contiguis illius Ecclesiæ, quia pars illius Ecclesiæ sunt. Nam si suburbia sunt de continentibus ædificiis urbis, multo fortius ambitus, Capellæ, & cæmeterium ipsius Ecclesiæ contiguum; secus autem erit si capella seu beneficium sit extra septa monasterij seu Ecclesiæ situatum, licet Cappellanus, vel Rector illius Capellæ teneatur ad aliquod ministerium in Ecclesiæ majori, puta interesse divinis, vel similia; consideratur enim potius corpus beneficii, & locus, ubi est situatum quàm servitium seu ministerium, quod alibi facere tenetur, *arg. l. cum quidem, ff. de fundo instructo.* Confert alia decis. Rotæ 15. & 16. de *lure patro. in antiq.* ubi fuit resolutum, quod si Abbas sit patronus unius Ecclesiæ, & in ea novæ Capellæ ædificentur, erit similiter patronus illarum, quia contentum sequitur naturam continentis, *Abb. in cap. ad Audientiam ibi, de Ecclesiis ædificand. num. 11. Gonzalez ad Reg. VII. Cancell. glos. 10.*

IN AC SECUNDVM STATUTA) Hæc clausula posita fuit, ut nimirum censeantur sublata statuta contraria Ecclesiarum, ut puta actu sacerdotium requirementia, aut certam ætatem, vel aliquid simile, ita quod expectans vel aliàs Impetrans Apostolicus possit huiusmodi beneficia acceptare, licet non sit in tali ætate, qua intra annum possit promoveri in sacerdotem, *Rota decis. 466. incip. Nota quod statuta, in antiq.* Nam clausula prædicta, NON OBSTANTIBUS &c. tollit inhabilitates, quæ surgunt à statuto Ecclesiæ, non autem quæ à jure communi surgerent, *Guiter. Rep. l. nemo pot. num. 172. ff. de leg. 1.* Verùm istud restringit hic Pontifex, dummodo quoad istos defectus sit dispensatus: Nam licet Pontifex det potestatem Executoribus conferendi beneficia Precistis incapacibus, tamen vult eum eis legitimè esse dispensatum. Neque enim ex concessione potestatis conferendi, concessa videri debet potestas dispensandi, aut conferendi defectum ætatis patientibus: hæc enim potestas specialem concessionem requirit, *cap. auctoritate, de Privileg. in 6. Cal. conf. 3. de off. Vicar. VV. ames. conf. 32. nu. 4. vol. 1.*

Sed quid si Preces concessæ fuerint ante tonsuram clericalem? an valeant?

X 2

leant?

*Indultum
Precum
relaxat
statuta
ecclesiarum
in certis
casibus.*

leant? Vide Imo. & alios in cap. 2. de Institut. Fred. cap. si eo tempore, de Rescrip. in 6. Fred. cons. 290 quia in presenti, col. 5. vers. videatis, Fely. in cap. cum adeo, nu. 2. de Rescrip. Paul. Paris. cons. 125. vol. 4.

Precibus si non fuerit in aetate sufficienti quid iuris

Quid si tempore nominationis non erat in aetate sufficienti, sed tempore acceptationis, & collationis erat, subsistere collatio, etiamsi quæ hic requiritur dispensatio non intervenerit? subsistet, si Lucio credimus, in Placitis Curia Parisien. lib. 1. placitor. tit. 4. Placito 1. ratio est, quia in beneficiis attenditur status præsens, cap. cum de beneficio, de præbend. in 6. Et sufficit quod is reperitur habilis tempore Collationis factæ, text. in cap. si eo tempore, de Rescrip. in 6. Abb. in cap. dilectus, il. 1. de Præbend. Fa. cap. 1. cum de præbend. in 6.

Illegitimi an capiant Precum.

IN AUT DE LEGITIMO MATRIMONIO) Et sic vides illegitimos, nisi sic cum eis dispensatum. Precibus frui non debere. Et merito. Nam cum Cæsar surrogatus sit in locum Papæ, Philipp. Probis in tract. Reg. quest. 17. nu. 2. & idem eodem jure quo Papa uti debet, cap. is qui in ius, de Reg. iur. maxime in spiritualibus, in quibus pleno jure surrogatur Papæ: cap. per venerabilem, §. insuper, qui filij sunt legitimi. Deinde CÆSAR amator est castitatis, & legitimi thori, L. ita nobis pudor, C. de adul. & in Auth. de leonib. & ideo non videtur è mente ejus esse, ut illegitimi ejusmodi Precibus gaudeant, juxta illud: non erit filius ancillæ, cum filio liberæ, cap. satis, de sepult. cap. accensens, de purg. canon. Rursus interest Cæsaris ne filius sit paternæ incontinentiæ imitator juxta illud.

Sæpe solet similis filius esse patri. cap. 1. dist. 52. cap. fin. ubi DD. de filijs Presbyter. in 6. Præterea licet CÆSAR possit restituere quoad natalia, C. de Natalibus restit. non tamen ut sit ad beneficia habilis, ne circa idem plura specialia concurrant, L. 1. C. de dotis promiss. Arnulphus privileg. 10. nimirum laicum conferre beneficia, & restituere ad ea obtinenda. Ex quo inferitur, Restitutionem Natalium fieri à PONTIFICE, & habetur talis illegitimus tanquam si ab initio fuisset legitimatus, L. Imperiali, §. si nullo, C. de Nupt. proinde non requiritur ut collationem sequatur dispensatio, sed sufficit si præcedat, Abb. in cap. innotuit, coll. 2. de Electio. ubi dicit, quod sufficit dispensatio illius qui habet potestatem tollendi irregularitatem, vel incapacitatem ad hoc, ut collatio subsequens valideatur.

De qua Le. collatione hic loquitur textus.

AD SEDEM APOSTOLICAM LEGITIME DEVOLUTA.) De hac devolutione præter textum in cap. cum in nostris, de concess. præb. cap. unico, ut Ecclesiast. benef. vide Rebuff. in praxi tit. de devolutionibus, ubi exactè materiam devolutionis prosequitur, & novissimè Nicol. Garcias in tract. de benef. parte 10. cap. 3. Ad rem verò nostram quod attinet, notandum est

PRIVILEGIUM
REGULARIUM
ET
COMMENTARIA
IN REGULAS
CANCELLARUM
APOSTOLICARUM
L. 1.
PRECES PRIMARIÆ
G. III.
8